

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U VELIKOJ GORICI
STALNA SLUŽBA U IVANIĆ-GRADU
10310 Ivanić-Grad, Športska 2

Poslovni broj P-261/2025-19

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Velikoj Gorici, OIB: 32284739479, Stalna služba u Ivanić-Gradu, po sucu toga suda Jasni Grgurić, kao sucu pojedincu u parničnom postupku tužiteljice Sanje Radenić, OIB: 12270185357, Novo Selo Rok, Maršala Tita 12, zastupana po punomoćniku Domagoju Gušteku, odvjetniku u Zagrebu, protiv tuženika Stjepana Radenića, OIB: 52730426433, Lukavec, Tratinska ulica 20, radi isplate, nakon održane javne glavne rasprave zaključene 22. rujna 2026. u nazočnosti punomoćnika stranaka, objavljene 28. listopada 2026.

p r e s u d i o j e

I. Odbija se tužba i tužbeni zahtjev tužiteljice Sanje Radenić, OIB: 12270185357, Novo Selo Rok, Maršala Tita 12 od 26. lipnja 2025. koji glasi:

"Nalaže se tuženiku da isplati tužiteljici iznos od 40.000,00 eura uvećano za zakonske zatezne kamate koje teku od trenutka podnošenja tužbe pa do isplate po kamatnoj stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sve u roku od 15 dana."

II. Nalaže se tužiteljici Sanji Radenić, OIB: 12270185357, Novo Selo Rok, Maršala Tita 12 platiti tuženiku Stjepanu Radeniću, OIB: 52730426433, Lukavec, Tratinska ulica 20 troškove ovog parničnog postupka u iznosu od 10.000,00 EUR; u roku od 15 dana.

III. Odbija se tužiteljica Sanja Radenić, OIB: 12270185357, Novo Selo Rok, Maršala Tita 12 sa svojim zahtjevom za plaćanje troškova ovog parničnog postupka; kao neosnovanim.

O b r a z l o ž e n j e

1. Tužiteljica u tužbi navodi da je od 2018. godine živjela u izvanbračnoj vezi s tuženim, sve do 27.05.2023. godine kada su sklopili brak, upisan u maticu vjenčanih matičnog ureda Velika Gorica, za 2023. godinu, pod rednim brojem 00088. Međutim, zbog trajno poremećenih odnosa između supružnika, njihov brak je razveden

Rješenjem Općinskog suda u Velikoj Gorici, poslovni br. R1 Ob-299/2024 od 26.11.2024. godine, a koje je postalo pravomoćno 23.01.2025. godine. Tužiteljica je 12.01.2023. godine prodala svoju vlastitu imovinu i to stan u Čakovcu, Miroslava Magdalenića 1b, za 40.000,00 eura te je taj novac uložila u suprugovu kuću u Lukavcu, Tratinska ulica 20, označene kao zkč. 945, u naravi kuća i zgrada pov. 107 m², livada pov. 376 m² i dvorište pov. 500 m², ukupne površine 983 m², sve upisano u zkul. 4351 k.o. Lukavec. Ti novci su investirani u sljedeće: - dva PVC prozora za dnevni boravak i kuhinju te jedan mali prozor u kupaoni, peć za centralno grijanje te radijator, 7.000,00 eura za obnovu kupaonice (wc, umivaonik s ogledalom, pločice, rasvjeta, vodovodne i odvodne instalacije), bojler na struju, vešmašina, postavljanje oluka i oblaganje dimnjaka, freza za vrt, Mercedes c klasa 2018. g. ZG 2764-GK cca 10.000,00 eura, 300,00 eura za prasca, 1.100,00 eura za pajceke, 4.000,00 eura za konje, motor, cigla potrebna za zidanje balkona, vraćanje duga susjedu Darku i dr. Nadalje navodi, s obzirom da je tuženik izrazito teškog zdravstvenog stanja, tj. moli Naslovni sud da hitno izvede dokaz saslušanjem stranaka. U prilogu se dostavljaju slike iz kojih je razvidno stanje kuće prije investicije i stanje kuće nakon investicije, kao i predmetni auto i kupljeni konji. Tužiteljica ne spori da je predmetna nekretnina vlasništvo tuženika. Tužiteljica je preselila tuženiku kako bi započeli zajednički život. Tužiteljica je prodala svoju vlastitu nekretninu te tako stečena sredstava investirala u nekretninu svoga partnera kako bi mogli poboljšati svoje životne uvjete. Tuženik je upotrijebio sredstva tužiteljice radi uređenja svoje nekretnine te kupovine auta, da bi nakon što je sve novce potrošio fizički nasrnu na tužiteljicu te je izbacio iz kuće, bez da joj je uopće omogućio da uzme svoje stvari, a dokumentaciju iz koje je vidljivo što je sve kupljeno je vjerojatno potajno uništio nakon što joj nije dao da uđe u kuću. Svo to vrijeme tuženik je bio nezaposlen te je sve financirala upravo tužiteljica od novaca koje je stekla prodajom svoje vlastite imovine. Tužiteljica je prijavila tuženika zbog obiteljskog nasilja, te je policija intervenirala u više navrata, te je isti bio i osuđen na kaznu zatvora. S obzirom da je tužiteljica svoju vlastitu imovinu investirala u imovinu svoga bračnoga druga, nakon prestanka braka prestala je i osnova za stjecanje tih sredstava od strane tuženika. Sukladno čl. 1111. Zakona o obveznim odnosima kada dio imovine neke osobe na bilo koji način prijeđe u imovinu druge osobe, a taj prijelaz nema osnove u nekom pravnom poslu, odluci suda, odnosno druge nadležne vlasti ili zakona, stjecatelj je dužan vratiti ga, odnosno, ako to nije moguće, naknaditi vrijednost postignute koristi. Obveza vraćanja nastaje i kada se nešto primi s obzirom na osnovu koja se nije ostvarila ili koja je kasnije otpala. Kako je prestankom bračne zajednice 23.01.2025. osnova ulaganja otpala tužiteljica iz navedenih razloga podnosi ovu tužbu.

2. Tuženik u odgovoru na tužbu ističe da je neistinita tvrdnja da bi tužiteljica živjela sa tuženikom u izvanbračnoj zajednici od 2018. do 27.05.2023. Tuženik se razveo od svoje prethodne supruge Jelene Radenić na osnovi rješenja Općinskog suda u Velikoj Gorici, stalna služba u Ivanić-Gradu, posl.br. R1 Ob-92/2021 od 27.04.2021. Tuženik navodi da je sa tužiteljicom počeo živjeti 3 mjeseca prije sklapanja braka, a koji brak sa tužiteljicom je sklopio 27.05.2023. Dakle, izvanbračno je s njom počeo živjeti od 27.02.2023. Priznaje se da je brak sa tužiteljicom razveden kako je navedeno temeljem rješenja Općinskog suda u Velikoj Gorici, posl.br. R1 Ob-299/2024 od 26.11.2024. Tuženik nema saznanja da li je i kada tužiteljica prodala stan u Čakovcu. Tuženik ima saznanja da je tužiteljica imala sef u Zagrebačkoj banci u Velikoj Gorici, i pretpostavlja da je imala novac u sefu, ali nema neposrednih saznanja, već samo putem obavijesti banke da nije namiren račun za troškove sefa. Tvrdnje iz specifikacije ulaganja novca od prodaje nekretnine u Čakovcu su neistinite. Dva PVC prozora za dnevni boravak i kuhinju, te jedan mali prozor u kupaoni tuženik tvrdi da je

sam financirao 2024. godine, na način da je to kupio preko oglasa iz Bjelovara. Tuženik navodi da centralno ima od 1993. godine zajedno sa peći koju nije mijenjao. Poriče se da bi tužiteljica dala 7.000 EUR za obnovu kupaonice. Tuženik navodi da je kupaonicu obnavljao svojim sredstvima i to novcem radeći honorarno za poduzetnika Topić Muberdina iz Velike Bune, koji je bio vlasnik firme Zomada. Imenovani mu je isporučio navedene stvari i umanjio po tom osnovu zaradu, ali umanjivanje plaće je bilo na više puta. Bojler za struju također je sam kupio. Veš mašinu je sam kupio prije 5 godina. Postavljanje oluka i oblaganje dimnjaka je uzeo pod račun Darka Biščana, Put Tronički vinogradi 6, Kloštar Ivanić. Imenovanom je tuženik uređivao kuću pa je uzeto pod račun, te keramiku za kupaonu. Nesporno je da je tužiteljica kupila frezu za vrt i to rabljena, koliko se sjeća tužiteljica je to platila oko 150,00 EUR. Poriče da bi tužiteljica dala novac za pajceke od 1.000 EUR i 4.000 EUR za konje, a što je tuženik dobio od Darka Kranjčine, Buzin, Mladosti 18 po osnovi iznajmljivanja štale na adresi gdje tuženik živi. Motor nije registriran i tuženik ga ima dugi niz godina. Cigla potrebna za zidanje balkona mu je dao susjed Darko Hlupić, iz Tratinske 18, Lukavec. Poriče bilo kakvo vraćanje duga susjedu Darku. Tuženik ističe da je normalna zajednica života sa tužiteljicom trajala svega oko 6 mjeseci, a ostali period do njenog iseljenja odnosi su bili poremećeni, i tuženik nije niti živio na toj adresi, nego je živio u Vlaškoj 117, u drugoj vezi sa Vesnom Rovišan, a s kojom je u vezi od veljače 2024. Poriče da bi tuženik koristio sredstva tužiteljice, i da bi time na bilo koji način uvećao svoju imovinu, odnosno neosnovano se obogatio. Tužiteljica je sama izazivala konflikte, i poriče se da bi je tuženik napadao, te ga je lažno optuživala. Poriče da bi tužiteljica financirala tuženika, jer je tuženik imao prihode od povremenog rada koji je bio bez zasnivanja radnog odnosa. Uz svoj rad je othranio četvero djece. Tuženik navodi da je imao svađu sa tužiteljicom zbog punjača za mobitel, te ga je naknadno neistinito prijavila policiji koja je povjerovala tužiteljici. Tuženik navodi da je bio osuđen od suca za prekršaj na 8 dana zatvora povodom svađe oko punjača za mobitel, i da je za to vrijeme tužiteljica provalila u jednu radionu, uzela rezervne ključeve od automobila marke Mercedes, i uzela 3.000 EUR ušteđevine. Auto je glasio na tuženika, a tužiteljica ga je sama prodala, i to Dariu Šiškiću, Špansko 24, Zagreb. Njemu je tuženik naknadno dao suglasnost za prijenos vlasništva. Poriče se da postoje pretpostavke za podnošenje tužbe zbog stjecanja bez osnove u osnovi jer takvog stjecanja nema, a poriče se i utužena visina potraživanja kao proizvoljna i neutemeljena. Predlaže se tužbu s tužbenim zahtjevom odbiti u cijelosti.

3.1. U toku dokaznog postupka je izvršen uvid i pročitani Ugovor o kupoprodaji nekretnine od 12.1.2023. sa zk izvatcima (list 6-9), fotografije kuće, vozila i životinja (list 10-13), Potvrda PP Velika Gorica od 16. lipnja 2025. s fotografijama (list 14-16), fotografija peći i perilice rublja (list 31-32), Uvjerenje o vlasništvu vozila od 15.7.2025. (list 34-35), iskaz tužiteljice Sanje Radenić sa zapisnika od 27. studenog 2025. (list 41-42).

3.2. Iz iskaza tužiteljice Sanje Radenić proizlazi vezano za izvanbračnu i bračnu vezu s tuženikom, a ističe da je od 2022. započela živjeti s tuženim na adresi u Lukavcu, Tratinska 20 te da je u siječnju 2023. prodala svoj stan u Čakovcu za 40.000,00 eura koja cijena joj je isplaćena na ruke i novac je držala u spavaćoj sobi kuće u Lukavcu, Tratinska ulica 20. Prilikom isplate tuženi nije bio prisutan, ali on ju je taj dan vozio i čekao ispred zgrade u kojoj je primila novac. Primala je socijalnu pomoć u periodu od 2022.-2023. godine u iznosu 800,00 kuna, a primala ju je do prodaje navedenog stana. U istovjetnom vremenskom periodu tuženi nije radio niti ostvarivao prihode. Od dobivenih 40.000,00 eura ona je plaćala režije, a prosječno mjesečno su iznosile oko 100,00 eura te je isti uložila i investicije na kući vlasništvo tuženika. Navodi

da je susjedu Darku vratila 100,00 eura koji novac je tuženi od njega pozajmio. Pri tome ističe, a vezano za kupnju navedenih životinja, da je do ove njezine investicije gospodarstvo na navedenoj adresi u Lukavcu bilo prazno, nije bilo životinja, time poriče navode tuženog da su životinje nabavljene na drugačiji način. Sva njezina navedena investicija je iz kalendarske godine 2023. Poriče da bi Darko Kranjčina imao zakupljenu štalu na gospodarstvu u Lukavcu. Poriče da bi pri odlasku iz Lukavca ona uzela tuženiku ikakovu uštedevinu, tako niti 3000,00 eura, jer nikakav novac tuženi nije imao. Priznaje da je u kupaonicu tuženik uložio 3000,00 kuna i to u vrijednosti tuša. Sanja Podravec i Vesna Rovišan su joj poznate. Na navedenoj adresi u Lukavcu tuženi i ona zajedno su živjeli šest mjeseci.

3.3. Iz iskaza tuženika Stjepana Radenića proizlazi da su tužiteljica i on zajedno živjeli oko šest mjeseci. Ne zna za nikakovu kupoprodaju stana u Čakovcu koju tužiteljica spominje, zna samo za sef u banci kako je to u svojim pisanim očitovanjima naveo. Poriče i da bi vozio tužiteljicu kada je do spomenute kupoprodaje stana došlo. Od 1982. stanuje na adresi Lukavec, Tratinska 20 i u predmetnu kuću ulaže. Poriče ulog tužiteljice, a kako ga spominje u tužbi, osim kupnje Mercedesa. On od 1993. godine službeno ne radi, ali honorarno je uvijek radio građevinske poslove i od toga živio. Potraživanje tužiteljice koje poriče objašnjava time da je povrijeđena što oni više ne žive zajedno. Konji koji se navode u tužbi nisu nikakova investicija tužiteljice, on je zaradio za te konje iznajmljujući svoju štalu Darku Kranjčini. Odgovara da je stalno radio građevinske poslove i mjesečno je mogao zaraditi 1000,00 eura ili i više od toga. Potvrđuje da je Mercedes plaćen 10.000,00 eura. Poriče da bi tužiteljica išta platila za režije, on je sam plaćao režije. U vrijeme obnove kupaonice tužiteljica i on nisu živjeli zajedno. Nadalje na pitanje pun. tužiteljice odgovara da je u mirovini od prošle godine koja iznosi od oko 600,00 EUR. Ne zna kada je kupio prozore preko oglasa o kojima govori. Ne zna niti kada je kupljena peć koja je prikazana na fotografiji koja je priložena u spisu. Odgovara kako misli da ta peć za centralno košta oko 1.000,00 EUR. Ne sjeća se kada je bila renovirana kupaonica, već ju je tri puta renovirao. Ne sjeća se kada je zadnji puta. Zadnji puta je bila samo obnovljena keramika i tuš kabina. Bojler je kupljen kada je renovirana kupaona. Ne zna kada je kupljena sporna perilica rublja. Dvije godine je bio onkološki bolesnik. Na pitanje suda odgovara da nema lezije na mozgu. Ne zna kada je oblagan dimnjak, ne sjeća se koliko je plaćeno jer je uglavnom bila kompenzacija s njegovim radom. Ne zna kada su kupljeni pajceki i konji s fotografija jer oduvijek ima konje i OPG. Ne zna kada je sazidan balkon, to zna svjedok, zidan je od siporexa. Tijekom 2023. godine je radio sve na građevini i ne zna koliko je zaradio. Nije tada bio bolestan. Na pitanje pun. tuženika odgovara da je tuženica prodala Mercedes, ne zna za koliko, on je potpisao, a mogla mu je tada biti vrijednost oko 9.000,00 EUR. Nakon što je zajednica života prestala, a prestala je kad je završio u Remetincu (zbog punjača), datume ne pamti, a dozvoljava da je bilo u lipnju 2025. kako je upisano u Potvrdi PP; otišao je živjeti u podstanare, a tužiteljica je u kući živjela još godinu dana te je i on trebao slikati kako je sve uništila, razbile šaltere, staklo na tuš kabini... Pojašnjava da je ona zvala policiju protiv njega prije Svih svetih poslije razvoda. Na pitanja suda koliko prije razvoda, a koji je bio 26.11.2024. su prestali zajedno živjeti, tj. tužiteljica je ostala u njegovoj kući, a on je bio u podstanarima, odgovara da je bio priveden u Istražni zatvor 8.2.2024. pa kada je pušten više nisu zajedno živjeli te je on bio u podstanarima. Tužiteljica je u kući ostala živjeti oko godinu dana nakon razvoda. Prije braka nisu živjeli zajedno, a ona je živjela u Čakovcu. Na pitanje suda da li zna nešto o stanu koji je tužiteljica prodala u Čakovcu odgovara da ne zna ništa te on nije nikad bio u tom stanu, već samo kod njezinih roditelja i to samo jednom. Ne zna ništa o njezinoj uštedevini, ali zna da je ona kupila taj Mercedes koji

je prodala, a kupila ga je već kada je došla živjeti kod njega. Ne osporava da je taj Mercedes vlasništvo tužiteljice. Nije mu rekla odakle je kupila auto, tj. odakle joj novac. Tužiteljica nije radila. Uzdržavali su se od toga što je on radio.

Nikada mu nije spominjala stan u Čakovcu ili da ga je prodala. Nadalje odgovara da su se tužiteljica i on dopisivali preko fb prije zaključenja braka, možda tri do pet mjeseci prije zaključenja braka, a neposredno, tj. fizički su se upoznali oko jedan mjesec prije braka. Na pitanje kako to da se odlučio ženiti odgovara da je bio sam te je mislio da će mu biti ljepše s nekim. Misli da je to njoj bio drugi brak, da je razvedena i on je razveden te ima mlt. dijete iz prvog braka. Ne zna kako to da je odlučila doći živjeti kod njega, ima kuću, donijela je samo osobne stvari.

3.4. Iz iskaza svjedoka Darija Šiškića proizlazi da se on bavi kupoprodajom automobila te je doista kupio Merceddes od Sanje Radenć. Tome nije bio prisutan tuženik, iako je glasio na njega pa je otišao kod tuženika kući koji je potpisao Ugovor o kupoprodaji.

3.5. Iz iskaza svjedoka Marija Pučka proizlazi da je susjed tuženiku te je tužiteljicu vidio par puta na tužiteljevom dvorištu. Ne zna da li su bili u braku. Poznato mu je da Stjepan cijeli život radi i uređuje kuću, bavi se građevinom, tj. po selu je zidao, radio je na crno. Ne zna da li je tijekom 2023. iznajmljivao staju. Od radova misli da je na kuću samo navučen sep 2023. ili 2024., a stiropor je bio od prije, kao i dimnjaci. Susjed je prije 20 godina držao svinje i konje.

3.6. Iz iskaza svjedokinje Ane Radenić, kćeri tuženika, proizlazi da je tužiteljica došla živjeti kod oca gdje je bila manje od godinu dana. Ne zna da li se je tada na kući nešto adaptiralo i uređivalo, ali je vidjela u dvorištu vozilo Mercedes. Ona je išla po oca u istražni zatvor. Tužiteljica nije radila kada je živjela kod tate i nije imala prihoda, a tata je radio na građevini. Doista je spominjala prodaju stana u Čakovcu te ne zna što je napravila s novcem, ali da nije bilo radova na kući dok su Sanja i tata živjeli zajedno. Zaključila je s ocem Ugovor o dosmrtnom uzdržavanju u studenom 2025. jer mu je prije toga dijagnosticiran karcinom kostiju. Nakon što joj se pokazuju fotografije koje je priložila tužiteljica, svjedokinja odgovara da je kuća tako izgledala još 2020. godine, tj. prije nego su ona i majka odselile te je tamo bio i balkon, a otac je konstantno na kući nešto radio i uređivao. Oduvijek je držao svinje i konje te je stalno radio na građevini.

3.6. Iz iskaza svjedoka Darka Hlupića proizlazi da je susjed koji je doselio prije 5 godina te je Sanju vidio nekoliko puta, a kod susjeda je živjela par mjeseci. Na kući se je stalno nešto radilo pa i sada, ali nije bilo intenzivnije kad je viđao Sanju. Doista je dostavio kupljenu perlicu rublja Sanji i Stjepanu te je pozajmio Stjepanu 100,00 EUR kad ga je molio na telefon, a novac je dao Sanji na ruke. Balkon je oblagan siporexom koji je njemu ostao i poklonio ga je susjedu. Ovih 100,00 EUR dao je Sanji jer mu je tuženik rekao na telefon da je na policiji. Susjed je imao svinje i konje od kada su se doselili. U odnosu na fotografije navodi da su one s lista 10 i 10a slične stanju kada je doselio, a 11 i 11a unazad šest mjeseci.

4. Sud je proveo sve dokaze koje su stranke predložile.

5. Temeljem provedenog dokaznog postupka, brižljivom savjesnom ocjenom svakog dokaza zasebno iz svih dokaza zajedno, u smislu čl. 8. Zakona o parničnom postupku (NN 53/91., 91/92., 112/99., 129/00., 88/01., 117/03., 88/05., 2/07., 96/08., 84/08., 123/08., 57/11., 148/11. - službeni pročišćeni tekst, 25/13., 89/14., 70/19., 80/22., 114/22., 155/23., 146/25. – dalje u tekstu ZPP) kao i na temelju rezultata cjelokupnog postupka, sud je uz primjenu pravila o teretu dokazivanja iz čl. 221.a ZPP odlučio da je tužbeni zahtjev tužiteljice neosnovan. Pritom se dodaje kako sud nije prihvatio prijedlog tužiteljice za preotvaranje glavne rasprave i izvođenje daljnjih dokaza iz razloga što je detaljno ispitao susjede i kćer tuženika koji imaju neposredna

saznanja, izvršio je uvid u priložene isprave od strane tužiteljice, a na kojoj je teret dokazivanja te se naglašava da nije dostavila sudu adrese svjedoka koji se spominju u tužbi niti ih je apostrofirana na pripremnom ročištu, dok su irelevantni svjedoci koji su predloženi na okolnost kaznene prijave.

6. Ocjenjujući provedene dokaze sud je dokaznu snagu istih, cijenio dovodeći ih u međusobnu vezu te uz odlučne činjenice koji je tužitelj, s obzirom na osnovu tužbe, bio dužan dokazati jer o njima ovisi odluka o osnovanosti tužbenog zahtjeva. Pri donošenju odluke sud je vodio računa o izvedenim dokazima, osobito iskazu tuženika.

7. Predmet spora je zahtjev tužiteljice da joj tužitelj isplati iznos od 40.000,00 EUR temeljem čl. 1111. Zakona o obveznim odnosima (NN 35/2005, 41/2008, 125/2011, 78/2015, 29/2018, 126/2021, 114/2022, 156/2022, 145/2023, 155/2023 – dalje u tekstu ZOO), a za koji iznos tvrdi da je uložila u imovinu bračnog druga, tj. tuženika.

8. Nesporno je da su stranke bile u braku od 27. svibnja 2023., a razveli su se 26. studenoga 2024. Nadalje je nesporno da su stranke živjele u zajedničkom domaćinstvu u kući tuženika nešto više od šest mjeseci, tj. do 9. veljače 2025. kada je tužiteljica prijavila tuženika za nasilje u obitelji i otkada on nije živio u svojoj kući, gdje je ostala tužiteljica. Nadalje je nesporno da je tužiteljica 12. siječnja 2023., dakle četiri mjeseca prije zaključenja braka, prodala stan u Čakovcu za iznos od 40.000,00 EUR.

9. Sporno je da li su stranke živjele u izvanbračnoj zajednici od 2018. do 2023. godine, sporno je da li je tužiteljica novac od prodaje stana uložila u kuću vlasništvo tuženika. Sporno je da li je tuženik, nakon što je ona napustila kuću, uništio sve njezine stvari i izbacio ju iz kuće, sporno je da li je bio nezaposlen i bez financija te da ga je uzdržavala tužiteljica. Sporno je da li postoje uvjeti za primjenu čl. 1111. ZOO u konkretnim okolnostima i nakon provedenog dokaznog postupka.

10.1. Odlučujući o spomenutom utvrđeno je da je tužbeni zahtjev u cijelosti neosnovan te da tužiteljica nije dokazala tužbene navode.

10.2. Prije svega se ističe okolnost kako tužiteljica uz tužbu nije priložila niti jedan račun za građevinski materijal i uređaje koje navodi u tužbi, kao niti račune ili dokaze za kupnju stoke odnosno povrat duga "susjedu Darku". Osobito se ističe okolnost kako je doista tužiteljica priložila Ugovor o kupoprodaji nekretnine za 40.000,00 EUR, ali se isto tako utvrđuje i to da je ovu nekretninu prodala znatno prije nego je sklopila brak s tuženikom te nema nikakvog dokaza da je ona taj novac donijela u kuću kod tuženika. Na temelju iskaza ispitanih svjedoka, kao i tuženika, utvrđuje se da je zajednica života trajala svega oko šest mjeseci, a da je tužiteljica tuženika prijavila za nasilje u obitelji zbog verbalnog napada te je isti bio u podstanarstvu tako dugo dok tužiteljica nije odselila; neovisno o datumu razvoda braka. Pored navedenog, ističe se i to kako je nedvojbeno dokazano da tužiteljica nije radila za vrijeme trajanja izvanbračne zajednice, kao i to da je tuženik radio "na crno" i to građevinu na selu; o čemu iskazuju svi svjedoci. Temeljem izvedenih dokaza, sud je utvrdio da je tuženik kuću polako gradio i uređivao dugi niz godina te da ništa bitno nije izgrađeno ili adaptirano u kući kroz šest mjeseci koliko je trajala zajednica života te stoga nema dokaza da bi tužiteljica ulagala svoja sredstva u imovinu druge osobe. U odnosu na vozilo Mercedes nedvojbeno je i nesporno utvrđeno da je tužiteljica kupila navedeni automobil te da ga je i osobno prodala pretršcu Dariju Šiškiću koji je njoj isplatio novac za vozilo, a tuženik je samo formalno potpisao Ugovor. Što se tiče uređivanja kuće susjedi tuženika navode kako mu je jedan od njih poklonio građevni materijal za sporni balkon, dok je na temelju njihovih iskaza nedvojbeno utvrđeno da je na kući napravljena fasada unazad šest mjeseci od zaključenja rasprave. Također je na temelju iskaza svih ispitanih svjedoka, kao i kćeri tuženika, utvrđeno da je tuženik

oduvijek držao svinje i konje pa stoga tužiteljica ničim nije dokazala svoj navod da bi ona kupovala životinje. Netočan je navod da bi ona vratila dug "susjedu Darku" jer iz iskaza svjedoka Darka Hlupića proizlazi da ga je telefonom iz policije zvao tuženik da pozajmi 100,00 EUR koje je predao tužiteljici, ali da mu je taj novac vratio kasnije tuženik. Dakle, iz svega naprijed navedenog, nema dokaza da bi tužiteljica investirala radove i kupila uređaje, životinje i građevinski materijal koje je popisala u tužbi, nema dokaza da bi tužitelj branio tužiteljici da uđe u kuću, već nasuprot tome je ona ostala živjeti u kući još šest mjeseci nakon što je on pritvoren po njezinoj prijavi, kada je on bio u podstanarstvu. Slijedom svega izloženog, nema dokaza da je tužiteljica svoju vlastitu imovinu investirala u imovinu tuženika pa ni stoga obveze vraćanja u smislu čl. 1111. ZOO.

11. Odluka o parničnim troškovima temelji se na odredbama čl. 154. st. 1. ZPP, a isti se sastoje poglavito od troškova zastupanja po stručnom punomoćniku-odvjetniku te su isti troškovi odmjereni s obzirom na vrijednost predmeta spora, postavljeni zahtjev za nadoknadu troškova i Tarifu o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (NN 138/2023, 107/2025 – dalje u tekstu OT).

12.1. Slijedom navedenog, tuženiku je valjalo priznati troškove postupka, kao potrebite za vođenje parnice, koji se sastoje od troška sastava odgovora na tužbu, odgovora na prijedlog za privremenu mjeru, trošak pristupa na šest ročišta i to temeljem Tbr.8.1. i Tbr.9.1., sve uvećano za PDV. Dakle, tuženik je uspio u sporu 100%.

12.2. Obzirom na navedeno, tužiteljica je istom u cijelosti dužna platiti dosuđeni iznos.

13. Budući da je tužiteljica izgubila ovu parnicu, odbijena je sa zahtjevom za naknadu troškova ovog postupka u iznosu od 7.000,00 EUR.

14. Slijedom naprijed izloženog, odlučeno je kao u izreci.

U Ivanić-Gradu 28. listopada 2026.

Sudac:
Jasna Grgurić

Dokument je elektronički potpisan:

Jasna Grgurić

Vrijeme potpisivanja:

29-10-2026

11:21:14

DN:

C=HR

O=OPĆINSKI SUD U VELIKOJ GORICI

2.5.4.97=#0C1156415448522D3332323834373339343739

OU=Signature

S=Grgurić

G=Jasna

CN=Jasna Grgurić

Uputa o pravnom lijeku: Protiv ove presude dopuštena je žalba županijskom sudu. Žalba se podnosi putem ovog suda, pisano u tri primjerka, u roku 15 dana od dana objave presude, odnosno od dana dostave prijepisa ove presude u slučaju neuredne obavijesti o ročištu na kojem se presuda objavljuje (čl. 335. ZPP).

1. Presuda nepravomoćna
2. Vidi upisnik P
3. DNA
 - pun. tužiteljice Domagoj Guštek, odv. u Zagrebu
 - pun. tuženika Antun Šagovac, odv. u Velikoj Gorici
4. Sredi spis
5. Kal. 15 dana

Broj zapisa: **9-3088f-5e793**

Kontrolni broj: **00879-d62b2-03f03**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=Jasna Grgurić, O=OPĆINSKI SUD U VELIKOJ GORICI, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Velikoj Gorici** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.